

El rellotge de la vida

Armand Company Guillem

Conte presentat en el 14è Premi de
narrativa curta per Internet TINET

Tinet
www.tinet.cat

Un punt blanquinós, petit i tremolós, destaca sobre un horitzó que pareix no tenir fi.

És l'elecció correcta. Vull escapar d'ací, deixar de respirar aquest tuf intens que ho impregna tot.

No sé qui sóc, vull ser algú que mai podré ser. M'odie a mi mateix per ser com sóc.

No entenc res. La vida és un somni dins d'un altre somni?

Em senc molt cansat.

L'hora ja ha arribat.

Tot és una merda, no tinc cap dubte; el món està completament podrit, de dalt a baix.

La família no aconsegueix veure'm reflectida als ulls l'angoixa que em rosega dia rere dia.

No vull ser la típica titella en mans d'un sistema desballestat, controlat per uns mitjans de comunicació i un estat policíac.

Els meus braços són dues agulles de rellotge, que marquen les deu i deu.

És l'elecció correcta. Vull escapar d'ací, deixar de respirar aquest tuf intens que ho impregna tot.

No sé qui sóc, vull ser algú que mai podré ser. M'odie a mi mateix per ser com sóc.

No entenc res. La vida és un somni dins d'un altre somni?

Em senc molt cansat.

L'hora ja ha arribat.

El puntet Iluminós engrandeix, en la llunyania.

Em fa fàstic el materialisme exacerbat que envaeix tots els àmbits de l'existència.

No vull ser un mico d'imitació.

Avorrisc tot allò èticament i socialment establert. Sent vertadera repugnància abans de tot allò imposat en última instància per al benefici d'altra persona amb més poder. Sempre igual: el pare domina el fill, el governant el ciutadà, el patró l'obrer, el macarró la prostituta...

Les meues cames són dues agulles més que marquen dos quarts de vuit.

És l'elecció correcta. Vull escapar d'ací, deixar de respirar aquest tuf intens que ho impregna tot.

No sé qui sóc, vull ser algú que mai podré ser. M'odie a mi mateix per ser com sóc.

No entenc res. La vida és un somni dins d'un altre somni?

Em sento molt cansat.

L'hora ja ha arribat.

El punt blanc es torna, a poc a poc, grogós. Conforme s'acosta el punt, el groc es fa més i més intens.

No vull ser usat, més temps, com si fóra una puta barata.

Els meus braços i les meues cames marquen el temps que em resta de viure. Jo sóc el rellotge que ningú pot controlar.

El puntet, ara ja de color groc semàfor, es va transformant en una màquina endiablada que udola bojament. Les venes de ferro que fan viure el dimoni de ferralla vibren amb una força i una intensitat que espantarien el més valent dels éssers humans.

És l'elecció correcta, no n'hi ha cap altra millor. Vull escapar d'ací, deixar de respirar aquest tuf intens que ho impregna tot. No hi ha qui pugui entendre aquest món de mones, ple de situacions absurdes, incoherents i hipòcrites.

No sé qui sóc, vull ser algú que mai podré ser. M'odie a mi mateix per ser com sóc.

No entenc res. La vida és un somni dins d'un altre somni?

Em sento molt cansat.

Vaig a fer que es callen, per sempre, aquestes veus estranyes que ressonen en l'interior del meu cap.

L'hora ja ha arribat.

...